

4741 2den Beh. af Lovf. om Stadf. af forel. Lov af 1ste Aug. 1870 om Udst. af Kreditbeviser. 4742

træffe en nærmere Bestemmelse om, under hvilke Betingelser de tilbageblevne 3 Millioner Kreditbeviser maa udgives, og jeg kan tænke mig, at en af disse Betingelser bliver den, at de blive konverterede til kun at maatte bære 4½ pCt. Rente. Jeg skulde endog tro, at man er berettiget til at forandre Indkaldelsestiden. Jeg ser ikke, at Finantsloven angaaende finantzielle Sager ikke skulde have lige saa stor Gylbigheid som enhver anden Lov; jeg tror, at netop det Modsatte bør være Tilfældet. Nu vil jeg sige, at det, jeg har imod Forslaget under Nr. 1, er i Særdeleshed dette, at man her, udenat der har været en dybtgaaende Overveielse af hele vor finantzielle Stilling, kommer til en Afgjørelse af, hvorledes der skal forholdes med de tilbageværende Kreditbeviser. Det forekommer mig, at Afgjørelsen heraf rettest finder Sted der, hvor Statens Finantser i det Hele taget finde deres Undersøgelse, og hvor der bliver gjort Forslag om, hvorledes Statens Krav skal tilfredsstilles i det kommende Finantsaar. Dette er i al Simpeltid Grundene til, at jeg har stillet mit Forslag. Efterat den politiske Side af Sagen er, saa at sige, traadt i Baggrunden, efterat man ikke ved sin Afstemning har villet tilkjendegive enten nogen Tillid eller Mistillid, men derimod blot vil tage et finantzielt Hensyn til Statens Lary, forekommer det mig, at mit Forslag er det, som er det, der er mest skikket til at faa netop hele denne Side af Sagen bedst varetagen. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale mit Forslag under Nr. 2, som jeg er overbevist om giver Rigsdagen fuldgylbig Anledning til at træffe Bestemmelser med Hensyn til den Rentebetingelse, under hvilken disse Kreditbeviser maa udgives, og hvorledes der i det Hele taget skal gaas frem med dem, selv om man f. Ex. beslutter, at de ikke skulle tilintetgjøres, men opbevares. Dette var ogsaa en Udvei, man kunde bruge, og der er flere Veie, der kunde gaas, hvad jeg imidlertid ikke finder, at der nu er Anledning til at undersøge. Med disse Bemær-

ninger skal jeg tillade mig at anbefale mit Forslag.

Finantsministeren: Jeg har aldeles ingen Betænktheds ved at acceptere det Standpunkt, hvorpaa saavel den første ærede Taler (S. A. Hansen), som den ærede Taler, der sidst havde Ordet (Winther), have stillet sig, nemlig at denne hele Debat ikke har den mindste politiske Karakter. Jeg anser det og har i min lange Rigsdagsvirksomhed altid anset det for et Misgreb, naar man har søgt at drage saadanne Spørgsmaal, der have en stor finantziel Betydning, ind under en politisk Synsvinkel. Jeg har arbejdet derimod, hvor jeg har kunnet; jeg har i min egen Afstemning aldrig ladet mig bestemme af den Slags Hensyn, men udelukkende holdt mig til selve Sagens egne indre Egenskaber, og jeg tror, at det er særdeles at anbefale, at vi, naar der er Spørgsmaal om saadanne almindelige finantzielle Spørgsmaal, holde os til Sagerne selv og deres egen indvortes Bessaffenhed og afgjøre dem efter vor Dom om, hvorvidt det, der er foreslaaet, er sundt og godt for vore Finantser, eller om det er det Modsatte. Det er mig derfor ogsaa overordenlig kjært, at Spørgsmaalet er blevet stillet saaledes fra begge de Sider, hvorfra der er stillet Endringsforslag, da det ganske stemmer med min Anskuelse om, hvad der er den rigtige Behandlingsmaade af denne Sag, og hvorledes den bør betragtes ligesaavel fra Regeringens som fra Folkethingets Side. Jeg skal altsaa nu ligeoverfor det ærede Thing tillade mig at drøfte Sagen udelukkende som en finantziel Sag, og jeg skal bestræbe mig for at gjøre det tydeligt for Enhver, ogsaa for de Medlemmer, for hvem det ellers ikke ligger nærmest at beskæftige sig med finantzielle Sager, at de Forslag, som her forelægges, og i Særdeleshed det første, er af en saadan Bessaffenhed, at Thinget ikke vilde gjøre vel mod vore Finantser ved at vedtage dem. Det vil erindres, at den første ærede Taler;